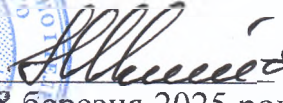

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ УКРАЇНИ
Київський національний університет
театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії КНУТКіТ
імені І. К. Карпенка-Карого

Анна КОЧАРЯН
28 березня 2025 року

**ПРОГРАМА ТВОРЧОГО ВИПРОБУВАННЯ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ В6 ПЕРФОРМАТИВНІ МИСТЕЦТВА**

Рівень вищої освіти	третій (освітньо-творчий)
Галузь знань	В Культура, мистецтво та гуманітарні науки
Ступінь вищої освіти	доктор мистецтва
Термін навчання	3 роки

Київ – 2025

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ТВОРЧОГО ВИПРОБУВАННЯ.....	4
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	5
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	6

ВСТУП

Мета вступного творчого випробування – виявлення у вступників рівня поглиблених знань та умінь, що необхідні для опанування професійної підготовки за освітньо-творчою програмою Сценічне мистецтво третього освітньо-творчого рівня вищої освіти зі спеціальності В6 Перформативні мистецтва галузі знань В Культура, мистецтво та гуманітарні науки.

Для забезпечення ефективності реалізації завдань освітньої підготовки, що визначено в освітньо-творчій програмі, до вступників ставляться вимоги щодо їхніх професійних здібностей та підготовленості у вигляді системи знань, умінь і навичок, визначених програмою другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 026 Сценічне мистецтво.

Завданням творчого випробування зі спеціальності є оцінка глибини практичної фахової підготовки вступників, визначення здатності застосування набутих знань, умінь і навичок:

- володіти культурою мислення, узагальнення, аналізу і синтезу в професійній діяльності театру;
- керуватись у творчій діяльності надбаннями майстрів українського та світового театрального мистецтва, використовувати їх досвід та зразки у створенні сценічних образів у драматичних виставах;
- виховувати естетичний смак (формувати та розвивати світогляд, художній смак);
- демонструвати володіння виконавськими вміннями й навичками професії, елементами внутрішньої і зовнішньої акторської техніки в театрі;
- виявляти здатності обирати художні засоби, необхідні для відтворення креативного задуму під час реалізації сценічного твору (проекту);
- вільно орієнтуватися у напрямках та концепціях сучасного художнього життя, у розвитку сценічного мистецтва, осмислювати тенденції сучасних культурно-мистецьких процесів;

- прогнозувати та передбачати вірогідні наслідки власної професійної діяльності (результати професійної діяльності у найближчому та віддаленому майбутньому);

Під час формування даної програми враховувалися дисципліни циклу професійної підготовки, які передбачено освітньо-професійною програмою підготовки магістра за спеціальністю 026 Сценічне мистецтво.

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ТВОРЧОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Програма творчого випробування зі спеціальності охоплює виявлення практичних умінь та навичок, які в сукупності характеризують вимогу до вмінь особи, що бажає навчатись у Київському національному університеті імені І. К. Карпенка-Карого з метою отримання освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва за освітньо-творчою програмою «Сценічне мистецтво».

Творче випробування зі спеціальності може проводитись в очному форматі відповідно до Правил прийому до творчої аспірантури Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого в 2025 році.

Під час творчого випробування зі спеціальності вступник повинен показати акторську роботу у вигляді монолога, уривка з п'єси, прозового твору або своєї іншої акторської роботи, виконаної під час навчання в магістратурі, що демонструє рівень фахової практичної підготовки. Можлива наявність творчого завдання імпровізаційного характеру.

Рівень знань та практичних навичок вступників оцінюється комісією за результатами творчого випробування зі спеціальності за 200-бальною шкалою.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

200-бальна шкала			
Незадовільно	Задовільно	Добре	Відмінно
Оцінка ECTS			
100-124 бали	125-149 балів	150-179 балів	180-200 балів
У вступника відсутні практичні навички з оволодіння механізмами внутрішнього виправдання авторського тексту. Виконання невиразне, неемоційне, беззмістовне. Відсутні внутрішні бачення, що забезпечують наявність органічного мовлення. Ілюстративність, відсутність дієвої складової під час виконання. Низький рівень впливовості на глядача. Відсутність імпровізаційного самопочуття, заданість. Наявність м'язевого затиску. Невміння володіти елементами сценічної дії. Відсутність сценічного темпераменту. Відсутність здатності до перевтілення.	У вступника недостатньо розвинуті практичні навички з оволодіння механізмами внутрішнього виправдання авторського тексту. Недостатньо розвинута рефлексорна збуджуваність та емоційна рухливість. Слабкі внутрішні бачення, що забезпечують наявність органічного мовлення. Слабо розвинуте почуття темпо-ритму. Наявність м'язевого затиску. Недостатнє володіння елементами словесної дії. Невисокий рівень здатності впливати авторським текстом на глядача. Слабкий сценічний темперамент. Слабка здатність до перевтілення.	Вступник демонструє достатні здібності в оволодіння професійними навичками, добре володіння елементами зовнішньої та внутрішньої акторської техніки. Наявність здатності перетворення тексту на дійову розповідь. Наявність творчого, самостійного, художньо-образного мислення. Достатньо висока рефлексорна збуджуваність та емоційна гнучкість. Хороше почуття темпо-ритму. Наявність імпровізаційного самопочуття, але у вправах імпровізаційного характеру недостатня переконливість. Достатній рівень впливовості на глядача. Виконання в цілому осмислене, емоційне, але наявні ознаки ілюстративності. Наявність сценічного темпераменту, але є проблеми з розумінням обставин твору. Простежується здатність до перевтілення.	Вступник демонструє досконале володіння елементами внутрішньої техніки внутрішнього виправдання авторського тексту, високий фаховий рівень практичних умінь і навичок щодо професійних функцій актора. Виконання виразне, емоційне, змістовне. Відсутній м'язевий затиск. Наявність здатності перетворення тексту на дійову розповідь. Наявність творчого, самостійного, художньо-образного мислення. Висока рефлексорна збуджуваність та емоційна гнучкість. Хороше почуття темпо-ритму. Наявність імпровізаційного самопочуття. Високий рівень впливовості на глядача. Відсутність у виконанні ілюстративності та заданості. Наявність яскравого сценічного темпераменту. Наявність здатності до перевтілення та до внутрішньої і зовнішньої характерності.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Аристотель. Поетика. К.: Мистецтво, 1967.
2. Брехт Б. Про мистецтво театру. К., 1977. 366 с.
3. Бобошко Ю. М. Режисер Лесь Курбас. Київ, 1987. 197 с.
4. Вериківська М. І. Становлення української радянської сценографії. К.: Мистецтво, 1981. 208 с.
5. Готовский Є. Театр. Ритуал. Перформер. Львів: «Літопис», 1999 р. 186 с.
6. Єрмакова Н. Березільська культура: Історія, досвід / Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України. К.: Фенікс, 2012. 512 с.
7. Лесь Курбас. Філософія театру. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи». 2001. 248 с.
8. Кінорежисер світової слави //Збірник статей: упорядник Л. Брюховецька. Редакція журналу «Кіно-Театр». В-во «Логос». 2013. 216 с.
9. Клековкін О. Містерія у генезі театральних форм і сценічних жанрів: навч. посібник К.: Київський державний інститут театального мистецтва ім. Карпенко-Карого, 2001. 256 с.
10. Клековкін О. Ю. Мистецтво: Методологія дослідження: Методичний посібник/ Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України. К. Фенікс, 2017. 144 с.
11. Коломієць Р. П. Театр Саксаганського і Карпенка-Карого. К.: Мистецтво, 1984.
12. Корифеї українського театру. Зб. статей. К.: Мистецтво, 1982. 309 с.
13. Корнієнко Н. М. Лесь Курбас: репетиція майбутнього. К.: Мистецтво, 1998. 469 с.
14. Корнієнко Неллі. Український театр у переддень третього тисячоліття. К.: Факт, 2000. 160 с.
15. Красильникова О. Історія українського театру ХХ сторіччя. К., 1999. 208 с.
16. Курбас Л. Молодий театр. К., 1991.
17. Курбас Лесь. Спогади сучасників. К., 1969.
18. Крег Г. Про мистецтво театру. Київ : Мистецтво, 1974. 320 с.
19. Мар'яненко І.О. Сцена, актори, ролі. Київ : Мистецтво, 1964. 292 с.

20. Мелешкіна І. Мандрівні зорі в Україні. Сторінки історії єврейського театру. Київ : Дух і Літера, 2019. 304 с.
21. Нариси з історії театального мистецтва України ХХ століття/ Інститут проблем сучасного мистецтва Академії мистецтв України; редкол.: В. Сидоренко (голова) та ін. Київ: Інтертехнологія, 2006. 1054 с.
22. Неллі В. О. Про режисуру. К., Мистецтво, 1977. 207 с.
23. Обертинська А. П. Основи теорії драми та сценарної майстерності: навч. посібник. К.: КДАКККиМ, 2002. 132 с.
24. Пави Патрис. Словник театру. Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006 р. 504 с.
25. Ремез О. Мізансцена – мова режисера. К., Мистецтво, 1970. 132 с.
26. Роман Черкашин, Юлія Фоміна. Ми – Березільці. Театральні спогади-роздуми. Київ: «Акта», 2008. 334 с.
27. Саксаганський П. Думки про театр. Київ : Мистецтво, 1955. 231 с.
28. Чайковський Д. Шляхи розвитку режисури як професії. К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2013. 672 с.
29. Чарнецький С. Історія українського театру в Галичині. Львів : Літопис, 2014. 584 с.
30. Чорний С. Український театр і драматургія. Мюнхен-Нью-Йорк: Видавництво ЗГЗУ, 1980. 248 с.
31. Tillis S. (1992). Toward an aesthetics of the puppet : puppetry as a theatrical art. New York, NY: Greenwood Press, 181 p.